

Besvarelse vedrørende sortering og behandling af affald

Medlemmer af Borgerrepræsentationen Louise Theilade Thomsen og Luna Solhave (V) har den 3. juni 2026 stillet følgende spørgsmål til Klima-, Miljø- og Teknikforvaltningen.

Spørgsmål

1. Hvor ender den plast, som københavnernes indsamler? Vi ønsker en transparent opgørelse med angivelse af slutdestinationer, hvis det findes og gerne med udspecificering af, hvor meget plast der bliver omdannet til nyt materiale, og hvor meget der brændes eller eksporteres?
2. Hvad vil det koste at overgå til en Stavanger-model, hvor plast sorteres centralt i stedet for i husstanden?
3. Hvad vil et MBT (mekanisk biologisk) anlæg i københavnsk skala koste? Anlægget kan udvinde bioenergi af det restaffald, som stadig indeholder meget organisk materiale, som borgerne ikke har sorteret som madaffald.

Svar

Ad 1.

Når borgerne i Københavns Kommune afleverer plastaffald (inkl. mad- og drikkekartoner), indsamler ARC affaldet, som køres til omlastningen på Kraftværksvej 25, 2300 Københavns S. Herfra overdrages plastaffaldet til producentansvarsorganisation VANA, der har det økonomiske og organisatoriske ansvar for, at plastaffaldet fra Københavns Kommune bliver behandlet og genanvendt.

VANA har udbudt opgaven at sortere og genanvende plastaffaldet og har på den baggrund valgt, at plast og mad-/drikkekartoner fra Københavns Kommune skal sorteres det danske anlæg ReSource Denmark i Esbjerg. Her sorteres plastaffaldet i de forskellige plasttyper (PET, PP, HDPE, LDPE mv.). Nogle af de udsorterede plasttyper vaskes og oparbejdes til råvarer på anlægget i Esbjerg, mens ReSource Denmark sælger resten af de udsorterede materialer til endelig vask og genanvendelse andetsteds. Det gælder fx for plasttypen PET. VANA melder, at de via deres behandlingskontrakt med ReSource Denmark opnår en reel genanvendelse på 64 % af plastaffaldet, hvilket betyder, at 64 % af plastaffaldet (målt på vægt) omdannes til nye produkter, der sælges på det frie marked (se tabel 1 nedenfor). De resterende 36 % ender til

15-06-2026

Sagsnummer i F2
2026 - 13172

Dokumentnummer i F2
265674

Sagsnummer i eDoc
2026-0193515

forbrænding, hvor de omdannes til el og varme. En stor del af denne mængde består af fugt, madrester, fejlsortering, papirlabels mv., der er en del af *plastaffaldet*, men det er ikke plast.

For yderligere oplysninger om plastaffaldets slut destination må forvaltningen henvise til VANA.

Tabel 1 - Eksempler på produkter med genanvendt plast fra husholdninger

Plastfraktion	Typiske produkter med genanvendt plast
PET	Flasker, bakker og tøjfibre
HDPE	Flasker, dunke og rør
PP	Emballager, bil-interiør, kasser, spande
LDPE-film	Folier og poser
Mixed plast	Bænke, paller, stolper, støjskærme, vejplader

Ad 2.

Affaldslovgivningen i Danmark stiller krav om, at affaldet skal sorteres ved husstanden, og Miljøministeren har i 2023 givet afslag på en ansøgning fra en række fynske kommuner om at overgå til sortering af plast på anlæg – svarende til en Stavanger-model. Ministerens svar var begrundet i et mål om høj kvalitet i genanvendelsen og muligheden for genanvendelse af emballagen til ny fødevareremballage.

Svar om økonomien er baseret på et teoretisk regnestykke, da den præcise sammensætning, kvalitet og pris for genanvendelse af materialer fra anlægssortering ikke kendes. Men det er Klima-, Miljø- og Teknikforvaltningens vurdering, ud fra omkostningerne til affaldsområdet i 2025 og de forventede omkostninger på ARCs kommende eftersorteringsanlæg til restaffald, at det vil koste nogenlunde det samme at sortere på eftersorteringsanlægget, som det koster at indsamle og behandle kilde-sorteret affald. Beregningerne er baseret på genanvendelse af de fire fraktioner, som ARCs eftersorteringsanlæg kommer til at udsortere til genanvendelse: Plast, mad- og drikkekarton, pap/papir og metal.

Ad 3.

Det indgår ikke i Københavns Kommunes Ressource- og Affaldsstrategi 2030 at behandle københavnerens restaffald på et MBT-anlæg, og forvaltningen har ikke kendskab til de økonomiske konsekvenser. Det bemærkes, at kommunen jf. Miljøbeskyttelsesloven ikke kan investere i affaldsbehandlingskapacitet, så et MBT-anlæg skulle i givet fald etableres og drives af en privat virksomhed.

Der er blevet etableret MBT-anlæg i Europa, især i områder med utilstrækkelig forbrændingskapacitet, efter at der i 1997 kom et EU-forbud imod deponering af restaffald med høj brændværdi og indhold af bio/madaffald. MBT-anlæggene modtager restaffald og reducerer primært affaldets volumen og brændværdi via sortering og kompostering og giver to output: en plastholdig tør fraktion RDF (refuse-derived-

fuel), som afsættes til cement- og kulfyrede kraftværker og en blandet komposteret fraktion med lav brændværdi og med et lavere organisk indhold, der skal deponeres.

Der har været et MBT-anlæg til bioforgasning af kildesorteret madaffald og strukturmateriale fra haveaffald i Vestsjælland, men dette anlæg blev lukket i 2024.

I Danmark afsættes restaffaldet til affaldsforbrændingsanlæg med høj energiudnyttelse.

Svaret er offentligt tilgængeligt på [Politikerspørgsmål til Klima-, Miljø- og Teknikforvaltningen 2026 | Københavns Kommune](#)

Karsten Biering Nielsen
Vicedirektør